

Moeder van Joy vermoord ...

En toch blijft

ADHD-medicatie VEILIG

De moordenaar werd behandeld voor de aandoening van een normaal gedrag, die men therapeutisch tot dwangmatig psychotisch wil genezen, met sterke doseringen amfetamine of cocaïnedoping.

Om de maatschappij van de veiligheid van deze medicatie te overtuigen en tevens van het feit dat een normaal gedrag een ziekte zou zijn, heeft men het werkingsmechanisme van medische harddrugs als onbekend uitgeroepen.

Officiële instanties verklaren immers dat proefdoserings van die doping de echte symptomen van de nieuw uitgevonden ziekte doen verergeren, waardoor nog hoger moet gedoseerd worden en vooral, waardoor de vermeende ziekte dan echt kan ontstaan en door een toxicomanie in stand kan worden gehouden.

Vandaar dat over de bewezen werkzaamheid van deze succesmedicatie (evidence based) niet getwijfeld kan worden, terwijl gemakkelijks halve en om commerciële redenen de kennis erover beter verzwegen wordt.

Hoe komt het nu dat amfetamine- of cocaïneverslaafden moorden, zelfmoorden en ook doodvallen?

Wat strikt (evidence based) medisch gezien, nooit gebeurt, maar toch ...

Die stoffen vernielen dosis per dosis neuronen, de bouwstenen van het zenuwstelsel.

Waarop het aangevallen zenuwstelsel reageert met een gevarenreflex (vluchten of vechten), de bekende dopingkick.

Die kick laat ondermeer bloedvaten dichtklappen.

Dichtgeklapte bloedvaten in de hersenen, zorgen ervoor dat dieperliggende hersencellen, die zuurstof nodig hebben om te groeien, geen zuurstof meer krijgen, en door het chronisch dichtgeklapt houden, uiteindelijk gaan afsterven. Het begin van ... dementie en Alzheimer.

Dichtgeklapte bloedvaten rond het hart zorgen ervoor, dat het hart harder moet gaan pompen, waardoor het gaat uitzetten, ten koste van de andere hartkamer, waar het volume kleiner wordt om het bloed te laten binnenstromen, die van verse zuurstof moet voorzien worden.

Die verstoorde pompwerking mondt nogal frequent uit, in wat men een infarct noemt.

Maar omdat amfetamine en cocaïnedoping zo veilig wordt geacht en zo evidence based effectief, heeft men die infarcten dan maar: aangeboren hartziekten genoemd.

Stel je voor, dat men niet meer legaal veilig zou kunnen drogeren.

Tot hier, alleen maar de nevenwerkingen.
Maar de hoofdzaak die men wil bereiken is het dwangmatig psychotisch en dociel maken.

En daartoe verwoest men beetje per beetje de bouwstenen van het zenuwstelsel, waardoor een controleverlies over het gedrag ontstaat.

Er treden tics op, die men niet meer zelf kan onderdrukken.
Het normaal interpreteren van de realiteit is vervormd. Kinderen zien akelige figuren op de muren voor ze in slaap vallen, al zijn die muren behangen met kleurige kindermotiefjes.
Die motiefjes veranderen nogal snel in draken of andere monsters.
Ook vervelende wanen (achternvolging) en vijandigheid ontstaan, die men onmogelijk nog kan bedwingen.

Het is immers een goed functionerend zenuwstelsel, die al die dingen wel in goede banen houdt.

De spreekwoordelijke agressie bij gedrogeerden is alleen het gevolg van het niet meer onder controle kunnen houden van wat men met een ouderwets woord: zelfbeheersing pleegt te noemen.

Het robotachtig, psychotisch controleverlies over gedrag is de zogenoemde genezende werking door hoge doseringen doping (het beoogde pedagogisch comfort voor het multidisciplinaire team).

In de meeste gevallen corrigeert men dan wanen, agressie, tics of andere zogezegde karakterstoornissen met antipsychotica (Dipiperon, Haldol, Zyprexa, Risperdal), die immers ook veel geld opbrengen en die men medisch dan ijverig 'bipolaire' verschijnselen is gaan noemen.

Het chemisch bipolair laten balanceren op psychotica en antipsychotica.

Het is een medische kunst om te vertrekken van symptomen van een normaal gedrag, die symptomen dan een nieuwe ziekte te gaan noemen, om te komen tot een situatie waarbij tot het einde een dure en kunstmatige zorgeconomie ontstaat, die veel geld opbrengt en heel wat tewerkstelling (en dito wachtlijsten).

Zo stond het in de krant:

“Hoewel hij daar kalmeerde, kwam hij slechter uit die instellingen dan hij er was binnengegaan. Hij kreeg er medicatie tegen ADHD en slaappillen, omdat hij bijzonder onrustig sliep. De jongste weken nam hij veel van die pillen. Aan de telefoon klonk hij telkens versuft. Ik sluit niet uit dat hij die moord onder invloed van een overdosis van die pillen heeft gepleegd.”

De moordenaar zal terechtstaan, maar wie zijn zenuwstelsel heeft verwoest, waardoor de jongen de eigen controle over het gedrag verloor, zij gaan vrijuit.

Ze gaan vrijuit omdat de maatschappij blindelings steunt op hun autoriteit van de effectieve (en lucratieve) werking (een evidence based licence to kill) en niet op hun kennis.

Want die kennis hoeft om commerciële redenen helemaal niet meer.

Levensonwaardige levens, extermineren voortaan zichzelf.

Psychehaters... klinkt een beetje als de medische vaklui, die al bijna een eeuw verantwoordelijk zijn om, even zo goed medisch, een proper ras zuiver te houden.

Houden we het beter daarbij?

En buigen eerbiedig het hoofd voor zoveel doortastendheid.

Apotheker Fernand Haesbrouck, 20 juli 2009